Ч. 251. Четвер 23 (10) падолиста 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостевах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Іменоване нових міністрів. — Рада державна. — Італіяньско-турецка війна.

Вчерашна „Wiener Zeitung“ оголосила слідуюче відручне письмо Цісаря:

Любий ґрафе Штірґк! Затверджаючи Ваші внесеня прихиляю ся в ласці до просьби мого міністра скарбу др. Роберта Маєра о звільнене з уряду, звільняю мого міністра Вацлава Залеского в ласці з уряду мого міністра і з керми мого міністра рільництва, а рівночасно іменую тайного радника др. Альбіна Брафа моїм міністром рільництва, тайного радника Вацлава Залеского моїм міністром фінансів, а посла до державної ради Владислава Длуґоша моїм міністром. Відень, 19. падолиста 1911. Франц Йосиф в. р. Штірґк в. р.

Любий др. Маєр! Прихиляючись в ласці до Вашої просьби о звільнене з уряду мого міністра фінансів висказую Вам за знамениті услуги, сповнювані серед тяжких умов з цілим пожертвованєм, мою найгорячійшу подяку і повне признанє. Рівночасно надаю Вам мій ордер зелізної корони I. кляси з увільненем від такси.

Слідують відтак письма до міністрів: Залеского, Брафа і Длуґоша, сповіщаючі їх о іменованю.

На початку вчерашного засіданя палати послів представив п. Президент міністрів ґр. Штірґк нових міністрів палаті, а відтак розпочала ся дальша дискусия над дорожняними внесенями. Промовляв цілий ряд бесідників, а по закінченю дискусиї вибрано ґенеральними бесідниками пос. Вінтера і Гляднїка.

На тім засіданє перервано і назначено слідуюче на нині 11 год. рано.

Вчера радили також комісиї дорожняна і урядничa. Комісия уряднича не ухвалила ніяких внесень, бо правительство доси не дало рішучої відповіди, що думає зробити в справі урядників. Має то послідувати в найблизших днях і тому слідуюче засіданє комісиї скликано на день 28 с. м.

Радила вчера по засіданю послів також комісия буджетова, на котрій виголосили промови п. Президент міністрів ґр. Штірґк і п. міністер скарбу Залеский. З руских послів промовляв п. Окуневский.

Прилюдна опінія в Італії виставлена тепер на тяжку пробу. Італіянці зачинають признавати трудности, що має на них дуже відємний вплив і відбирає надію легкої побіди. Часописи перестали подавати відомости про легкі побіди Італіянців, а нарід починає щораз голоснійше критикувати правительство за те, що підіймило ся так небезпечної виправи без належного попередного приготовленя і певности, що побіда в даних условинах є можлива.

Саме правительство зачинає рівнож розуміти своє тяжке положенє. Не має оно на се средств, щоби зневолити Анґлію, взглядно Францію до унеможливленя перепачковуваня оружия через їх кольонії, т. є. Єгипет і Туніс. Числити ся мусить оно також з неохотою держав против проєктованої італіяньскої акциї на Еґейскім мори.

„W. Allg. Ztg.“ впевняє, що донесеня про можливу акцию держав, що посередничать між Туреччиною і Італією, є на разї передчасні, бо доси нема підстави до розпочатя кроків в тім взгляді.

Депеша „Local-Anz.“ з Тріполісу стверджує, що всі літаки, які були на вислузі у італіяньского войска, є не до ужитку, отже й прослідженє при їх помочи ворожих становищ неможливе.

Турецке міністерство війни заявляє, що розширені послідними днями за границею вістки турецкі про турецкі побіди під Тріполісом, Бенґазі та на инших точках є лишені правди. Міністерство війни вже від кількох днів не має ніяких відомостий про перебіг війни.

Італіянці мали в неділю по полудни вислати 6 поважних горожан Тріполісу до Арабів для зневоленя їх до опущеня рядів Туреччини. Араби дали на се слідуючу відповідь:

---

26)

Крізь стіну.

(З француского — Кл. Моффета).

(Дальше).

— Гроший маю досить, а як буде більше треба, то знаю, звідки їх дістати. Крім того отсей мій старий товариш возьме відпустку на кілька тижднів і поможе мені. Що, батьку Тініоль?

Очи Тініоля засьвітили ся.

— Пійду за вами, пане Павле, хоч би й до пекла!

— Дуже добре! А коли буду вас потребувати, пане Пужо, то дам вам знати. Може дуже несподівано і незвичайним післанцем. Ось, пригляньте ся тому перстеневи. То старий єгипетский перстень: брунатний камінь з грецкими буквами, викопаний коло Смирни. Пізнаєте єго пізнійше? І вислухаєте післанця, колиб то не було і хто би ним не був?

Пужо вхопив руку приятеля і сердечно єї стиснув.

— Виповню всьо точно, чого післанець зажадає від мене, хоч би то мало мене не знати що коштувати.

Сьміяв ся, але єго очи були вогкі. Внутрішний голос говорив єму, що єго приятель іде на стрічу поважним небезпечностям.

— Ну, а тепер добраніч і бувайте здорові! — сказав Кокеніль весело. — Вже дуже пізно і —

— Ще хвильку! — перебив Тініоль. — Маю ще щось сказати. Ви забули, що я граю на флеті.

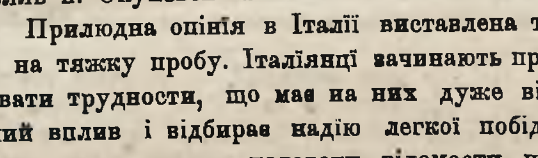
— Правда! Маєте що нового?

— Моя новина спить ось тут в сусідстві — відповів батько Тініоль сьміючи ся. — То малий чоловічок, якийсь фотоґраф, але—бачив убийника.

— Ого! Де?

Тініоль отворив подвійні скляні двері і показав на балькон, що тягнув ся вздовж готелю.

— Тут! Але насамперед мусите знати, як той поверх поділений. Вздовж того балькону є шість комнат. Заждіть! — Він вхопив кусник паперу і нарисував на борзі плян.

— То чей дасть добрий погляд — говорив батько Тініоль дальше, глядячи з гордостию на своє діло. — Б є балькон, на котрий виходять скляні двері шістьох комнат. Ми тут в комнаті Г, а мій приятель, малий фотоґраф, спить в комнаті Д. Боже, який він був вчера лютий, коли прийшов вечером до дому, а я сидів тут і грав на флеті.

Десять мінут видержав, але відтак полетіли чоботи на стіну і посипали ся проклони. По такім малім фотоґрафі не можна було навіть сподівати ся чогось такого. Але вкінци вбіг сюди до комнати і я почав єго дуже перепрашати та почастував єго склянкою пива, яке він дуже любить. Він зараз подобрів і став говірливий та звірив ся мені зі всіх своїх смутків. Іменно він залюблений в швачці, що мешкає ось в тій комнаті В. Она хороша, але трохи легка і примилює ся до одного студента медицини, що мешкає тут в комнаті З. Хвильку терпеливости! Тепер приходить найважнійша річ. Отже малий фотоґраф ставав чим раз більше заздрістний і вбив собі в голову, що єго любка і студент сходять ся на бальконі. Тому засідав в ночи на чати і провів минувшого тиждня кілька ночий коло свого вікна, але не міг нічого викрити. Однако то упертий чоловік; в суботу вечером стояв знов на варті і — тоді щось стало ся!

— В суботу вечер — то ніч убийства! — скрикнув комісар.

— Так. Було перед самою північю, як він мені оповідав, коли нараз почув осторожні кроки, що тихо наближали ся від комнати З. Відтак побачив, як якийсь чоловік перейшов попри вікно. Він тихо висунув ся на балькон: пійшов за ним аж до комнати В. Був пересьвідчений, що має перед собою студента і ки-

„Нема для нас місця побіч себе, або ми, або ви погибнете“.

Аґ. Стефаніґого доносить: Оногди стверджено з помочию літаків, що в розміщеню турецких войск не зайшла ніяка зміна. Ворог острілював з армат всхідний фронт італіяньских войск; так само наступила виміна сальв коло Сіді Мезрі. Порта повідомила за посередництвом своїх амбасадорів великі держави, що супротив вісток про акцию Італії на мори поробила Туреччина всї воєнні приготовленя і видала зарядженя для ставленя опору. В загрожених евентуально точках ймила би ся Туреччина оборони, що могло би виставити міжнародну плавбу на втрати.

Дальше доносить Аґ. Стефаніґого: З Тобрук наспіла вість, що італіяньский відділ знищив телеґрафічне получене під Солюм, при чім наткнув ся на сильний опір Арабів, що бороли ся під проводом турецкого офіцира. Араби мали значні страти, Італіянці всего трех ранених.

З Дерни доносять, що в ночи з 16 на 17 с. м. Турки устроїли сильний атак на італіяньскі позиції, однако їх відперто. Чотирох Італіянців ранено, по стороні неприятеля богато убитих і ранених.

Новинки.

Львів, 22 падолиста 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** Міністерство торговлї іменувало укінчених слухачів права: Власія Косціша, Фр. Наткеса, Стан. Піотровского і Юр. Шведвіцкого концептовими практикантами в окрузї гал. Дирекциї почт і телеґрафів у Львові. — Президент гал. Дирекциї почт і телеґрафів іменував ад'юнкта Едм. Маака почтмайстром в Гадиньківцях а почтмайстра Ів. Ісакевича переніс з Гадиньковець до Хоростков.

— **Краєва Рада шкільна** затвердила в званю учительскім і надала титул професора: В. Безкоровайному в Новім Торзї, Т. Примакови в рускій ґімназиї в Коломиї і Вит. Філясевичеви в Короснї; — надала А. Волк-Ланевскому посаду учителя при школї реальній в Тернополи: о. І. Ранїжевскому посаду учителя при філїї ґімназиї в Самборі; — іменувала заступниками учителїв в школах середних між иншими о. Юст. Ґірняка в II польск. ґімназ. в Станиславові а Тад. Трелля в VIII ґімн. у Львові; — іменувала А. Фішерівну заст. учителькою в женьск. семинариї в Перемишли.

— **Огнї.** Ще не минув місяць, як дня 23 жовтня велика пожежа знищила в Грабовій коло Лопянки долиньского повіта 25 ґаздівств, як ось знов навістив Бог ту бідну гірску оселю новим огнем, котрий при шаленій бурі знищив до чиста 70 ґаздівств. Іменем нещасних Бойків, щирих Русинів, простягає руку до публичного милосердия їх парох і голова комітету ратункового о. Юліян Твардиєвич в Лопянцї, почта Долина, куди просимо посилати датки на погорільців. — Від искри поїзду займив ся коло Бєльска ліс кн. Сулковского і згоріло 25 морґів ліса.

— **Дрібні вісти.** В місяци вересни народило ся у Львові 507 дїтий а померло 293 осіб, з тих 248 проживаючих постійно у Львові а 45 прибувших з провинциї. — У Відни, в Празї і Триєстї появили ся фальшиві 20-коронові банкноти з датою 1907 підроблені так зручно, що на перший погляд годї розпізнати, чи они фальшиві чи правдиві. Аж коли їм придивити ся, видко, що они мають грубший папір і сильнійше блискучі як правдиві. — Стан здоровля жертви страшної траґедиї у Відни, Роберта Гольцкнехта єсть дуже вдоволяючий. Вчера доконано операциї і вийнято одну кулю. — Slowo Polskie доносить: З дотеперішних доходжень показує ся, що головним виновником втечі Січиньского єсть дозорець Тарнавский. Властям судовим знаний вже єсть напрям втечі Січиньского, подрібности держать ся однак в строгій тайнї. Фактом єсть, що він виїхав вже поза границї Австриї. — Збанкротував Лев Пуффі, реставратор у Львові. — Сара Бернгард, славна француска артистка і властителька театральної трупи літ 66, віддала ся за 26-лїтного актора своєї трупи. Приповідка каже, що старість не охоронить від глупоти.

— **Львівский руский театр в Стрию.** Саля „Народного Дому“. — Початок пів до 8 вечер.— Білєти продає „Народна Торговля“.

В четвер дня 23 падолиста с. р. Премієра „Козел офірний“ фарса в 3 діях Штайна.

В науцї послїдна штука Л. Толстоя, „Живий Труп“, сензацийна драма в 6 діях.

— **Посьвячене нового будинку рускої ґімназиї в Тернополи.** До „Руслана“ доносять: Дня 18 падолиста 1911 відбуло ся торжественне посьвячене будинку рускої ґімназиї ім. Франц Йосифа I. в Тернополи. Церемонїю обходу попередило Богослуженє в городскій церкві, в якім взяли участь: Вп. Віцепрезидент кр. Ради шк. п. Дембовский, староста, представники усїх місцевих урядів державних і автономічних, збір учительский і шкільна молодїж. По Богослуженю зібрали ся запрошені гості, збір учительский і шкільна молодїж в гарно зеленью украшеній сали ґімнастичній, де місцевий парох Вп. о. крилош. Громницкий при асисті обох катехитів ґімназияльних відправив церемонїю посьвяченя будинку, почім в піднеслих словах промовив о. крилошанин до зібраної молодежи і збору учительского. В своїй бесїдї візвав бесїдник молодїж до ревної працї і релїґійно-морального поведеня як в школї так і поза школою. Коли молодїж і присутні відспівали „Многая літа“ для Єго Сьвятости Папи Пія X і гимн народний, промовив Віцепрезидент Ради шк. кр. Вп. др. Дембовский по руски. В своїй бесїдї завізвав п. Віцепрезидент молодїж до невпинної працї над образованєм ума і серефець, вказав на обовязки, які ждуть єї по укінченю школи середної і візвав єї до мирного пожитя і зносин з другими. Многолїтствієм для Єго Величества Цїсаря Франц-Йосифа I. закінчив п. Віцепрезидент Дембовский свою повну тепла і взнеслих гадок бесїду. Коли молодїж відспівала „Многая літа“ для Монарха, промовляв до присутних директор ґімназиї Вп. Ем. Савицкий. Висказавши подяку на руки представника найвисшої краєвої шкільної власти п. Віцепрезидента Дембовского за новий будинок ґімназияльний для рускої молодежи, а Вп. о. крилошанинови Громницкому і духовеньству за посьвячене будинку, звернув ся п. дир. Савицкий з відкликом до присутних в салї членів ради міскої, щоби батьки міста Тернополя в случаю потреби не відказали своєї помочи для рускої місцевої ґімназиї. По посьвяченю будинку другої польскої ґімназиї, казав п.

нув ся з заду на него, аби дати єму научку. Але попав не на свого, бо той чоловік відвернув ся зі скоростию блискавки і показало ся, що — то не був студент!

— А хтож то був? Скоро! — скрикнули оба другі нараз.

— Того фотоґрафа не знає. Знає лиш, що той чоловік вхопив єго мов зелїзними кліщами за гортанку і мало єго не задушив. Ще тепер видко дуже добре слїди пальців на єго шиї. Пригадує собі також, що той чоловік ніс щось в руцї.

— Боже! Черевики! — скрикнув Кокеніль — чи так?

Тініоль притакнув головою.

— Черевики. Він ніс їх просто в руцї — то є незапаковані і хотів їх поставити в комнатї Кітреджа — ось тут в комнатї А — він показав на плян.

— Отже то правда! — шепнув Кокеніль. — І що більше?

— Нічого. Він потряс малим фотоґрафом кілька разів і вкинув єго відтак до єго комнати. І не відозвав ся ні словом.

— А черевики?

— Мусїв їх забрати з собою. Фотоґраф крадьком заглядав крізь двері і бачив, як він увійшов до комнати Е, що вже від якогось часу стояла порожна. Відтак почув кроки на сходах і лускіт замиканих тяжких дверий від сїний. То було всьо.

Лице Кокеніля захмарило ся.

— То був убийник — сказав. — Нема ніякого сумніву. — Але нараз задержав ся, немов би нагло прийшла єму яка гадка до голови. — Великий Боже! — скрикнув. — Я можу мати доказ. Ви кажете, що видко ще слїди єго пальців?

Тініоль здвигнув раменами.

— Видко лиш малі здертя, не знаю, чи дали би достаточний доказ.

— То менї вистане! — відповів той живо. — Розходить ся лиш о те, по котрій сторонї є слїд великого пальця. Убийник є маньчут і при несподїванім нападї мусїв зовсїм певно многохіть ужити лївої руки, яко сильнїйшої. В такім случаю єго великий палець вхопив шию з лївої сторони. Дивіть, ось так! — Він приложив пальці до горла Тініоля.

— То правда! — признали оба другі.

— Мусите менї того чоловіка сюди спровадити, Тініоль! Збудіть єго, скажіть, що хочете. Я мушу то провірити.

Тініоль пійшов хитаючи головою і вернув зараз по тім з сухим, заспаним, малим чоловічком в червонім халатї.

— Ось! — відозвав ся старий весело і привів єго перед Кокеніля.

Комісар сказав кілька слів пояснення і малий фотоґраф перехилив послушно голову назад, між тим як Кокеніль при сьвітлї сьвічки оглядав уважно єго шию.

— Дусив лївою! — сказав глубоко віддихаючи. — Дивіть ся тут, Пужо; тут коло тої жили по лївій сторонї шиї видко лиш один ноготь, всї прочі суть по правій сторонї. Отже справа зовсїм ясна. Тут по правій сторонї можна начислити: раз, два, три, чотири пальцї, то малий палець, що був тут в долинї на шиї — мусить бути незвичайно довгий! Позвольте, нехай я приложу мою руку! Я маю дуже довгі пальцї, але так далеко мій малий палець не засягне.

— Так, малий палець мусїв бути незвичайно довгий — потвердив Пужо.

Нараз подав ся Кокеніль назад і ударив рукою в чоло. Убийник мав незвичайно довгий палець. А Алїсия знала такого чоловіка!

XV.

Розходить ся о жовтий зуб.

Було по 4 годинї і ще зовсїм темно, коли Кокеніль вийшов з готелю des Etrangers. Мав на голові глубоко на очи засунений чорний мягкий повстяний капелюх і був одітий в старий знищений плащ з ковніром поставленим до гори. В руках ніс торбу з темної шкіри. Улицї були тихі і пусті. Мимо того заглядав він до кождих дверий і в кождий кут, між тим як батько Тініоль ішов за ним о яких сто кроків і також пильно роззирав ся, чи не видко де яких ворогів „пана Павла“.

Аж коли дійшов до площі Нотрдам задержав ся Кокеніль і ждав на старого.

— Возьміть торбу і ждіть на мене, але зробіть так, аби вас не бачено.

— Добре.

Аґент пійшов поволи півперек площі і роздумував над подіями послїдної ночи. Він наткнув ся на слїд убийника, але не довідав ся нічого більше про него, як хиба лиш то, що мав дуже довгий малий палець. В готели не знали нічого про него, хиба лиш то, що він комнату Е винаймив недавно на чотири тижнї і лиш два рази в нїй був: раз в суботу по полудни, імовірно аби забрати черевики і пістолет Кітреджа, а другий раз в ночи, коли не пощастилась єму проба віднести назад черевики. Про єго вигляд так дуже ріжнили ся зізнаня портиєра і кельнера, що він очивидячки мусїв бути перший або другий раз перебраний.

Але Алїсия знала чоловіка з таким довгим пальцем, а круг єї знакомих не був так великий. Позаяк она буде імовірно вагувати ся сказати правду, то Кокеніль порішив насамперед переслухати незамітно старого Боннетона.

(Дальше буде).

Віцепрезидент Дембовский показати собі канцелярию дирекциї, сали шкільні і всї прочі убікациї. Оглянувши цїлий будинок ґімназияльний — висказав п. Віцепрезидент, що всї салї відповідають призначеним цїлям.

— **Спроневіреня.** В Дрогобичи арештовано онногди під закидом спроневіреня 3000 корон касиєрку каси зелїзничої на тамошнїм двірци зелїзничім, Ванду Розвадовску. Арештована була убогою дївчиною, котра працювала за 75 кор. місячно, а мала хору матїр і сестру в домі божевільних. Щоби ратувати матїр, допустила ся спроневіреня. — Властителька овочарнї п. Шмальцбахова вислала 18-лїтного практиканта торговельного Іґнатия Зінґера з сумою 280 К на дворець зелїзничий, щоби там викупив товари. Зінґер видко, хотїв в кождім напрямі відбути практику, отже спроневірив ту суму і щез без слїду.

— **Голий розбою не боїть ся.** О правдивости сеї приповідки міг найлїпше переконати ся онногди 18-лїтний студент Отто Шульц. Коли онногди вечером переходив стрийскім парком побіч памятника Кілїньского, приступив до него якийсь низький присадкуватий мужчина в мягкім капелюсї, насуненім глубоко на лице і вийнявши револьвер з кишенї, наставив єго до Шульца та зажадав від него, щоби він віддав єму всї грошї, які має. На своє щастє а на нещастє розбишака, Шульц не мав анї сотика і попросив розбишака, щоби той, коли не вірить, перешукав єму всї кишенї. Розбишак забрав ся таки дїйстно до ревізиї і за хвилю переконав ся, що Шульц правду сказав. Подивив ся лиш з погордою на студента і щез небавком, шукаючи собі очевидно лїпшої жертви.

— **Нещаслива пригода на зелїзници.** В недїлю дня 19 с. м. вечером на шляху межи Тернополем а Борками великими наїхав поспішний поїзд коло будки зелїзничої ч. 374 на запряжений в одного коня віз, на котрім сидїли купець з Дичкова Генік Вільнер і єго 13-лїтний син Симон. Було то около 6 год. Вільнер побачивши, що рампа не замкнена, хотїв переїхати через шини і ледви що вїхав на шлях, як машина надїзджаючого поспішного поїзду зі страшною силою наїхала на віз і розбила єго на кусні а коня тягнула ще далеко по шинах так, що єго так само розірвала на кусні. Вільнера викинуло з воза так нещасливо, що він з цїлої сили вдарив головою об телеґрафічний стовп і згинув на місци. Голову розчерепило єму так, що кров і мозок оббризкали стовп і цїле місце довкола. Лиш малому хлопцеви майже нїчого не стало ся; він потовк ся також досить сильно, але ще більше перепудив ся і коли по тій катастрофі люди збігли ся, він сидїв і зі страху не міг нїчого говорити. Причиною сего нещастя стало ся, що рампа в послїдній хвили зіпсула ся і не можна єї було замкнути. Будник добачив то і пустив ся бічи до рампи, але заким добіг, вже було за пізно.

— **До Америки** виїхали з Бреми дня 18. с. м. кораблем „Король Альберт" о. радн. Єронім Бариш, три іконинї ЧСВВ. і дві кандидатки, одна Сестра Служебниця Пр. Д. Мариї і дві кандидатки а також одна 10-лїтна шкілярка до своїх родичів проживаючих в Канадї. Тим самим пароплавом відїхав до Америки о. Августин Компордай, руско кат. сьвященик з Угорщини, який двома наворотами перебував через два лїта у нас в Галичинї — як сам казав — щоби піддержати руского духа у собі. О. радн. Бариш відправив о 6-ій годинї рано Службу Божу в рускій каплици в Бремі, а о. Компордай о 7-ій годинї. Всї їдучі були на Службі Божій і приняли сьв. Тайни. На двірци в Бремі попращав їдучих і пожелав їм щасливої дороги о. Ол. Базюк, душпастир переселенцїв.

— **За крадїж в церкві ОО. Василиян.** В тутешнїм краєвім судї карнім відбула ся в понедїлок карна розправа против нотованого злодїя Мариняна Бандровского, котрого прокураторія державна обжалувала о крадїж в церкві ОО. Василиян у Львові. Разом з другим товаришем, котрого доси не зловлено, добув ся він кріз дах до церкви і вкрав позолочувану накриву чаші та около 30 срібних і золотих вотив. По переведеню розправи засудив трибунал Бандровского на кару 5-лїтної тяжкої вязницї обостреної постом що 14 днїв і темницею твердим ложем в кожді роковини доконаного злочину.

Господарство, промисл і торговля

— **Спілка для обезпеченя худоби** на взірцевім статутї виданім Тов. „Сїльский Господар" основує ся в Волчківцях снятиньского пов. Подане до ц. к. Намістництва у Львові внесено дня 25. жовтня с. р.

— **Кружків господарских** має тепер „Сїльский Господар" 888.

— **Перша місцева спілка** для збуту худоби на Буковинї заснована в Бенківцях п. н. „Єдність". Установчі збори відбули ся 8-го жовтня с. р. Перший транспорт безрог до Опави вислано 12. жовтня. За кільоґрам живої ваги осягнено 98 сот. Згінники платили до заснованя спілки по 78 — 82 сот. за кільоґрам а по заснованю спілки піднесли цїну на 90 до 92 сот.

Телеґрами.

Відень 22 падолиста. Рада державна. В дальшій розправі над дорожнечею промавляли ґенеральні бесїдники: контра о. Гляднік (словін. людов.) і про Максим. Зінґер (соц. демокр.), по чім настали спростованя.

Відень 22 падолиста. На вчерашнїм засїданю комісиї буджетової на предложенє предсїдателя вибрано субкомітет до розслїдженя загального звіту комісиї контролї довгів державних. В склад комітету входять також пн. Окуневский і Лео.

Льондон 22 падолиста. Вчера відбули ся демонстрациї суфражисток, котрі зачали вибивати вікна в правительственних будинках. Арештовано звиш 100 женщин.

Константинополь 22 падолиста. Після інформаций мінїстерства справ загранични Італія згодила ся на відроченє акциї фльоти над Червоним морем о 6 днїв зі взгляду на переїзд короля і королевої анґлїйских.

Рим 22 падолиста. З Тріполїса доносять під вчерашною датою: Неприятель уступив ся о 6 кільометрів в глубину краю, полишаючи шатра, оружиє і муніцию.

Порт Саїд 22 падолиста. Анґлїйский король відвідав кедива а відтак приняв турецкого князя Ція-Еддіна, котрий вручив єму письмо. Король дав князеви власноручне письмо до султана.

Ганкав 22 падолиста. Вчера відбула ся завзята борба. Внаслїдок тої борби повстанцї заняли сильну позицию над берегом ріки від сторони Ганкав.

Цїна збіжа у Львові.

дня 21-го падолиста:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·80	до	12·—
Жито	9·50	„	9·70
Овес	7·90	„	8·70
Ячмінь пашний	7·80	„	8·30
Ячмінь броварний	8·50	„	10·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	14·—
Вика	10·—	„	11·—
Бобик	8·80	„	9·20
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	90·—
Конюшина біла	100·—	„	115·—
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	65·—	„	75·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.